

İNCE REMİZLİ BİR MES'ELE

(Sözlere 530 : Yirmidokuzuncu Söz/İkinci Maksad/Dördüncü Esas/İNCE REMİZLİ BİR MES'ELE)

Nasılki su, kendi zararına olarak incimad eder. Buz, buzun zararına temeyyu eder. Lübb, kışırın zararına kuvvetleşir. Lafz, mana zararına kalınlaşır. Ruh, cesed hesabına zaîfleşir. Cesed, ruh hesabına inceleşir. Öyle de: Âlem-i kesif olan dünya, âlem-i latif olan âhiret hesabına, hayat makinesinin işlemesiyle şeffaflaşır, latifleşir. Kudret-i Fâtıra, gayet hayret verici bir faaliyetle kesif, camid, sönmüş, ölmüş eczalarda nur-u hayatı serpmesi, bir remz-i kudrettir ki; âlem-i latif hesabına şu âlem-i kesifi nur-u hayat ile eritiyor, yandırıyor, ışıklandırıyor, hakikatını kuvvetleştiriyor. Evet, hakikat ne kadar zaîf ise de ölmez, suret gibi mahvolmaz. Belki teşahhuslarda, suretlerde seyr ü sefer eder. Hakikat büyür, inkişaf eder, gittikçe genişlenir. Kışır ve suret ise eskileşir, inceleşir, parçalanır. Sabit ve büyümüş hakikatın kametine yakışmak için daha güzel olarak tazeleşir. Ziyade ve noksan noktasında hakikatla suret, makûsen mütenasibdirler. Yani: Suret kalınlaştıkça, hakikat inceleşir. Suret inceleştikçe, hakikat o nisbette kuvvet bulur. İşte şu kanun, kanun-u tekâmüle dâhil olan bütün eşyaya şamildir. Demek herhalde bir zaman gelecek ki: Kâinat hakikat-ı uzmasının kışır ve sureti olan âlem-i şehadet, Fâtır-ı Zülcelal'in izniyle parçalanacak. Sonra daha güzel bir surette tazeleneyecektir. *يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ* (İbrahim 14/48 o gün yeryüzü başka bir surete girer) sırrı tahakkuk edecektir.

Elhasıl: Dünyanın mevti mümkün, hem hiç şübhe getirmez ki mümkündür.

Bugün lübb ile alakalı dersimizde;

1-) lübbün isbatına girişeceğiz.

2-) lübbün ne olduğuna bakacağız yani üzerindeki perdeleri kaldıracacağız.

3-) bu lübbü bilmemizin bize İslamiyet hizmet ve şahsımız adına ne faydası olacak yani bildikten sonra hayatımızda neler değişecek.

4-) lübb kışır meselesini evvel ahir zahir batın olarak ele almak istiyorum. Yine aynı meselenin akıl ve kalb karşılıklarına bakacağım.

Şimdi bu külli hakikatın halline Rabbimin inayeti ile girişeceğiz.

Şu yaşadığımız alemde hiçbir şey kararında kalmıyor gidiyor. Biz fizikte biliyoruz ki hiçbir şey vardan yok yoktan var olmaz. Daire-i ilim ile daire-i kudret arasında gidiş gelişler oluyor. Herşeyin kendine ait bir belirlenmesi vardır.

Sürekli surette değişiklik görüyoruz. Demek ki başka bir kaynaktan besleniyor. Yani kaynağın başka başka suretlerde görünmesidir. İşte biz bu kaynağa lübb diyoruz. Yine bu manayı destekler tarzda külliyattan birkaç atıf yapalım.

Şualar 656 : Onbeşinci Şua/Elhüccetüzzehra'nın İkinci Makamı

Kudretin vücudu, kâinatın vücudundan daha ziyade kat'îdir. Belki bütün mahlukat, herbiri hem beraber o kudretin mücessem kelimatıdır. Onun aynelyakîn vücudunu gösterirler. Onun mevsufu olan Kadîr-i Mutlak'a adedlerince şehadetler ederler. Daha hüccetlerle o kudretin isbatına ihtiyaç yoktur.

Yani vücuda gelmiş ses iz koku aslından haber verir aslına bir rehberdir. Bizler sadece duyu organlarımızla hareket ettiğimiz zaman yanılırız. Bir örnek vererek bu meseleyide geçeceğim. Bir ilizyon gösterisine katılanlar algılarının yanıldığını görebilir, şaşkınlıklarını ifade ederken işin hakikatınında öyle olmadığını bilirler. Herkes hakikatını merak eder. Aynen öyle de şu dünya üzerindeki ses iz koku hepsi bir şeyin hakikatından haber vermektedir. Şimdi bu hakikatın halline rabbimin inayeti ile girişeceğiz.

Sözlere 509 : Yirmidokuzuncu Söz/Birinci Maksad/Birinci Esas

Hem bizzarure madde **lübb** değil, esas değil, müstekar değil ki, işler ve kemalât ona takılsın, ona bina edilsin; belki yarılmağa, erimeğe, yırtılmağa müheyya bir kışırdır, bir

kabuktur ve köpüktür ve bir surettir. Görülmüyor mu ki: Gözle görülmeyen hurdebînî bir hayvanın ne kadar keskin duyguları var ki, arkadaşının sesini işitir, rızkını görür, gayet hassas ve keskin hisleri vardır. Şu hal gösteriyor ki; maddenin küçülüp inceleşmesi nisbetinde âsâr-ı hayat tezayüd ediyor, nur-u ruh teşeddüd ediyor. Güya madde inceleştikçe, bizim maddiyatımızdan uzaklaştıkça ruh âlemine, hayat âlemine, şuur âlemine yaklaşıyor gibi hararet-i ruh, nur-u hayat daha şiddetli tecelli ediyor.

Bu okuduğum paragrafı bir cümle ile ifade et deselerdi "kemalat isteyen lübbüne bakmalı" derdim. Şimdi paragraf ile cümleyi özdeşleştirmeye çalışacağım. Meselenin başında geçen şu cümle lüb kışırın zararına kuvvet bulur. Kışır olan madde lübbe yaklaştıkça harareti ruh artar, nur-u hayat şiddetleniyor. Çünkü ateş lübdür. Lübbün temizliğide ateşle olur. Cehennem için Allah kur'an-ı keriminde Ör: karia (101/11) kızgın bir ateştir diyor. Hararet ve bürudet ise ateşin sıfatlarıdır. Seyr-u sülük teki yanmanında bundan kaynaklandığını tahmin ediyorum. Bazıları buna aşk adını koymuşlar. Ama hakikatte hakikate yaklaşmanın adıdır aşk. Hakikatte hakikatı Hak etmenin adıdır aşk. Kışır ile lüb arasındaki çekilen çilenin adıdır aşk. Vuslat ateşinde sadece yanmanın değil gafletteki üşümenin suretidir aşk. Bu yolda yürürken düştüğümde acıyan yanlarımdır aşk. Hakikatte sana gelmenin değil sana layık olmanın adıdır aşk. Açılan yaralarım sadece sen merhem olmanı istemenin adıdır aşk. Sana layık olamamanın vicdanımda bıraktığı azaptır aşk. Seni buldum derken ellerimden kayıp gitmenin korkusudur aşk. Buradaki kayıp gitmek şahıstan kaynaklanıyor. Yoksa haşa Allah verdiğini almaz.

Sözler 509 : Yirmidokuzuncu Söz/Birinci Maksad/Birinci Esas

İşte hiç mümkün müdür ki: Bu madde perdesinde bu kadar hayat ve şuur ve ruhun tereşşuhatı bulunsun; o perde altında olan âlem-i bâtın, zîruh ve zîşuurlarla dolu olmasın. Hiç mümkün müdür ki: Şu maddiyat ve âlem-i şهادetteki mananın ve ruhun ve hayatın ve hakikatın şu hadsiz tereşşuhatı ve lemaat ve semeratının menabii, yalnız maddeye ve maddenin hareketine irca' edilip izah edilsin. Hâşâ ve kat'â ve aslâ! Bu hadsiz tereşşuhat ve lemaat gösteriyor ki: Şu âlem-i maddiyat ve şهادet ise, âlem-i melekût ve ervah üstünde serpilmiş tenteneli bir perdedir.

Lisede bir hocam meseleyi anlamak yarı yarıya çözmektir demişti. Kalanını da ben tamamlayayım tecrübe ve ilim. Yine ilkokul dönemlerinde okumuş olduğum alice harikalar diyarında isimli kitapta geçen olayda git gide ta yol ikileşir. Alice beraberinde olan tavşana sorar hangisinden gitmeliyim. Tavşan cevap verir nereye gittiğini bilmiyorsan ne önemi var ki. Mesele ne isteğini bilmek ve nerde olmak istediğini yoksa rotasız gemi gibi rüzgar nereye eserse oraya gidilir. O zaman anlamıştım ama şimdi anlamaya başladım. Biz nerden bileceğiz ne isteyeceğimizi nasıl isteyeceğimizi neyi isteyeceğimizi kimden isteyeceğimizi. Tabiki bu konuda asrın imamını dinleyeceğiz, üstadımda üstadı külliden istifade ediyor.(11 lem'a 3 nükte sayfa 50 bilmana naklet)

Bizler sadece bu dünyaya hasrı nazar edersek meseleyi anlayamayız. Anlaşılmamış bir olayın hakikatına geçemeyiz. Anlaşılmamış bir meselenin devamını getiremeyiz ki bu sukuttur. Bilgisayar ekranındaki görüntü anlayana bilgisayar kasasından haber verir. Aynen öyle de şu maddiyat ve âlemi şهادetteki mananın ve ruhun ve hayatın ve hakikatın şu hadsiz tereşşuhatı ve lemaat ve semeratının menabii bize bu görünen alemin arkasında cari olan lübb den haber verir.

Peki nedir bu lüb içini doldurmaya tanımlamaya çalışalım.

SÖZLER-501 (28. SÖZ)

Şöyle ki: Şu çirkin, ölü, camid ve çoğu kışır olan dünyada; hüsün ve cemal, yalnız göze güzel görünüp, ülfete mani olmazsa, yeter.

Halbuki güzel, hayatdar, revnakdar, bütün kışırsız **lüb** ve kabuksuz iç olan Cennet'te; göz gibi bütün insanın duyguları, latifeleri cins-i latif olan hurilerden ve huriler gibi ve daha güzel, dünyadan gelme, Cennet'teki nisa-i dünyeviyeden ayrı ayrı hisse-i zevklerini, çeşit

çeşit lezzetlerini almak isterler. Demek en yukarı hullenin güzelliğinden tut, tâ kemik içindeki iliklere kadar, birer hissin birer latifenin medar-ı zevki olduğunu hadîs işaret ediyor. Evet "Hurilerin yetmiş hulleyi giymeleri ve bacaklarındaki kemiklerin ilikleri görünmesi" tabiriyle hadîs-i şerif işaret ediyor ki:

İnsanın ne kadar hüsünperver ve zevkperest ve zînete meftun ve cemale müştak -duyguları ve hasseleri ve kuvaları ve latifeleri varsa,
-umumunu memnun edip doyuracak ve herbirisini ayrı ayrı okşayıp mes'ud edecek, maddî ve manevî her nevi zînet ve hüsn-ü cemale huriler câmi'dirler. Demek huriler Cennet'in aksam-ı zînetinden yetmiş tarzını, bir tek cinsten olmadığından birbirini setretmeyecek surette giydikleri gibi; kendi vücudlarından ve nefis ve cisimlerinden, belki yetmiş mertebeden ziyade ayrı ayrı hüsün ve cemalin aksamını gösteriyorlar. *وَفِيهَا مَا تَشْتَهُهُ* (zuhruf 43/71 orada canlarını çekeceği gözlerinin zevk alacağı herşey vardır.) işaretinin hakikatını gösteriyorlar.

Cennette için üstadım bütün kısırsız lüb dedi. Kainat içinde herşey halet. Halet ise hislerin cemmi. Cennette bir halettir.

Cennet lüb ise ve yine cennette hislerin donmuş hali ise, Lüb=his dir. Çünkü cennette sonunda hissin mertebesidir. Cennetin kendisi hislerimiz karşılığı olacak bir işletim sistemi diyebiliriz. Cennet kavramını biraz açalım. Burada yazmış olduğumuz programı cennetteki işletim sistemi üzerinde açacağız. Bu dünya üzerinde herkes hem beraber olmakla birlikte ayrı bir alemi olduğu gibi cennette de öyle olacak. Peygamber il aynı sofraya oturabileceksin ama aynı lezzeti alamayacaksın.

Dünyanın özellikleri çirkin, ölü, camid ve çoğu kısır

*Cennetin özellikleri güzel, hayatdar, revnakdar, bütün kısırsız **lüb** ve kabuksuz iç dört başlık altında topluyor.*

İnsanın hüsünperver ve zevkperest ve zînete meftun ve cemale müştak olduğu ve yine insanın donanımı olan duyguları ve hasseleri ve kuvaları ve latifeleri dört başlık halinde toplaması dikkat çekiyor.

Buraya kadar olan kısmı iki başlık halinde toparlamak istiyorum.

Birincisi memnun edecek.

İkincisi mes'ud edecek.

Memnun etmek mes'ud olmanın mukaddemesidir.

Lem'alar (349) kayyumiyet bahsi 4 şua

Herbir merhamet sahibi, başkasını memnun etmekten mesrur olur; herbir şefkat sahibi, başkasını mesrur etmekten memnun olur; herbir muhabbet sahibi, sevindirmeye lâyık mahlukları sevindirmekle sevinir; herbir âlîcenab zât, başkasını mes'ud etmekle lezzet alır; herbir âdil zât, ihkak-ı hak etmek ve müstehaklara ceza vermekte hukuk sahiblerini minnetdar etmekle keyiflenir; hüner sahibi herbir san'atkâr, san'atını teşhir etmekle ve san'atının tasavvur ettiği tarzda işlemesiyle ve istediği neticeleri vermesiyle iftihar eder.

Burada başka bir konuya değinmek istiyorum. Cennette herkes lezzet alamayacak. Bazıları sadece hisse bakan zevk alacak. Amacında cennete gidip orada ebedi bir hayat kazanmak isteyenler onu alacaklar. Çünkü bu dünyada aldığı zevklerin devamını istiyor.

Cennetten beklentisi bu olduğu için onu bulacak. Zanları üzere yaşadığı için. Fakat amacı cennetin ilerisine geçip rüyet ve rıza ilahiyeyi esas maksat yaparak o suretle hayatına hatime verenlerin bir ekstrası olması lazımdır ki cennette lezzet boyutunu yaşamalarıdır. Yani şuhudi imandan gaybi imana geçmekle olacak. Çünkü saadet seni karşıda görmek ile mümkün olabilir. Bir örnek ile meseleyi pekiştirelim mesela kafana göre maddi manevi açıdan senin isteklerini karşılığı olacak bir arkadaş bulman seni memnun edecektir. Birde o arkadaşın seni sevdiğini ve değer verdiğini görmek seni mes'ud edecektir. Letaifin çalışması Rıza i ilahinin niyet edilmesi ile olur. Rıza-i ilahiyi istemek onu istemektir. Cismaniyetten çıkmaktır. Lübbül lübbe geçmektir.

SÖZLER-501 (28. SÖZ)

Hem Cennet'te lüzumsuz, kışır ve fuzuli maddeler olmadığından; ehl-i Cennet'in eki ve şürebünden sonra kazuratu olmadığını, hadîs-i şerif beyan ediyor. Madem şu süflî dünyada, en âdi zîhayat olan ağaçlar, çok tegaddi ettikleri halde kazuratsız oluyorlar. En yüksek tabaka-i hayat olan Cennet ehli, neden kazuratsız olmasın?

Biraz sonra paylaşacağım tefekkürümle alakalı olarak külliyatta herhangi bir sarih ifade bulamadığım için eksigi ve hatası ile bana aittir. Bu dünya cami-ül ezdad olması itibari ile insan bir nevi istihale makinesi gibi en kesif halde bulunan maddenin mahiyetini bir kısmını değiştirerek bir kısmını değiştirmeden hayat mertebesini değiştirmektedir. Bu süreç içerisinde cismaniyet mertebelerinde ya cennete layık yada cehenneme muvafik bir hale getirmektedir. Örneğin bir elma düşünelim. Üstadımda elma dediği için elma örneğini veriyorum. Elmayı yediğimiz zaman o esmanın en kesif hali olan elma nebatat olan hayat seviyesinden onu ya cennete layık yada cehenneme muvafik bir hale getireceksin. Bunu biyolojik olarak inceleyelim. Teferruat kısımlarını atlayarak ilerleyeceğim. Mideye gelen elma sindirildikten sonra hücrelere orada da enerjiye dönüşmektedir. Bu enerjide vücudun fonksiyonlarının işlettirilmesinde kullanılacaktır.

Bilmana naklediyorum. Burada elma yedikten sonra elhamdülillah der orada elhamdülillah yer. Bizlerin sesinden ruhaniyat yaratılıyorsa bizler toprağız. Meryem misal nefes ile döllenerekten ruhaniyat yaratılıyor. Nereye ekersek oraya uygun ruh ve yapılanma olacak. Enfüs manasında öncesi ve sonrası olmadığı için aynı şeydir. Yani bizden çıkan zaten ruhani. Bu şekilde bizden çıkan herşey hayattar ve ruhani ise bizim hareketimize göre bizim haletimize göre ervah ı habise ve Aliye olacaktır. Bizim sesimiz bizim o anki hissiyatımızı taşıyor ise his dediğimiz olay melaike ruhaniyat ve cinlerin yaratılmasıdır ki onlar öteki alemlere taşıyor. Gaybi alemlerin maddesi olacaklar. Başka bir ifade ile vatan-ı aslimizin yapı taşları.

Kalbimizde bulunan ve vicdanın 4 unsurundan biri olan zihnimizle dimağ malzeme veririz. Gelen manalara zihnimiz perde olur. Fakat bu tam anlamı ile kemala ermemiştir. Bunun hissedilmesi lazım. Hissetmek ile zanlarımızdan kurtuluruz. Hissetmek bir olayın en kalıcı ve tesirli halidir. Evlat acısını ebeveyn ancak çocuğunun vefatı ile tam hisseder.

Cebrail A.S. yanında burak gelmesinin bir hikmetide bu olsa gerektirki, Cebrail A.S akla bakar ama enfüs yolculuğunda kalb de lazım. Cebrail A.S. bu yolculukta tek başına kafi gelemeyeceği için burakla birlikte geliyor. Bu miraç efendimizi zanlarından kurtarmak için yaptırıldı. İsrâ suresinde bilmana naklediyorum "rabbimiz kulu muhammede ona bir takım ayetlerimiz gösterelim diye" bahsediyor. Ama efendimiz (ASM) öyle bir imanı vardı ki necm suresinde ondan övgü ile bahsediyor. İki ayet örnek vereceğim.

53/11 Gördüğünü kalbi yalanlamadı.

53/17 Gözü ne kaydı nede haddini aştı.

Bu Efendimiz ASM'ın kalb ve akıl dengesinde yaptığının bir işaretidir.

Başka bir mana ise bahse konu burak efendimizin ASM şuhudi imandan gaybi imana geçiş.

Burak bizdeki hislerin karşılığı olduğu için taşımak manasında kullanılmıştır. Hisler içinde bir çok yerde üstadım vasıta diyor. Rivayetlerde bize gelen burağın özelliği baktığı yerde olmasıdır. Buda anlamaya işaretir. Birşeyi anlamak onun hakikatinde olmaktır. Bizler bu aleme yaptığımız seçimleri anlamak için geldik. İlmi ilahi noktasında gelmiş gelecek herşey yazılı. Adem olan irade içinde cüz-i ihtiyarımızla vücuduna vesile olduğumuz alemleri zihnimizde oluşuyor. Bu vücuda gelen alemlerin hakikatına hissimizle gidiyoruz.

Herbir anlamamız birşeyin hakikatinde olmaktır ki, daha önce yanlış bildiğimiz şeylerin hakikatına yanaşmaktır. Önceki halimize tevbe etmektir. Bu bizim burağımızın hareket halinde olduğunu gösterir ki enfüs yolculuğu başlamış demektir. Mübarek olsun.

Başka bir nokta-i nazar: Cebrail geliş burak gidişin adıdır. Enfüse taşıyalım bunu akla gelen mana kalb ile hissettikten sonra kemala erecektir. Efendimiz (ASM) bu seyahati ile ihtiyarı ile hak ettiği makamda zihne gelen ayetleri hissettikten sonra letaifin cem'i ile oluşacak letaifi rabbani (letaifin şahsı manevisi de denilebilir) ile Rabbinin rü'yetine ve camaline müşerref olacaktır.

Mektubat 366 : Yirmisekizinci Mektub/Beşinci Risale olan Beşinci Mes'ele

İnsan-ı gafil, küfran-ı nimet ile ne derece hasarete düştüğünü, çok cihetlerden yalnız bir vechini söyleyeceğiz. Şöyle ki:

Lezzetli bir nimeti insan yese, eğer şükür etse; o yediği nimet o şükür vasıtasıyla bir nur olur, uhrevî bir meyve-i Cennet olur. Verdiği lezzet ile, Cenab-ı Hakk'ın iltifat-ı rahmetinin eseri olduğunu düşünmekle, büyük ve daimî bir lezzet ve zevk veriyor.

Bu kısımda üstadım lezzet kelimesini kullanıyor.

Duygu → his (zevk) → kuva → latife (lezzet) → latife-i rabbaniye

Bir insanın nimetin neticesi olarak şükür etmekle etmemek arasındaki fark nimette mün'imi bulmaktır. Bu tefekkür çerçevesinde şükür bir buraktır. Fiili ise miraçtır. Esmanın hakikatına uruç etmektir. Şükür gibi diğer hissi vasıtalar ile ya uruç ediyoruz yada onların bu aleme gelmesine koridor oluyoruz. Bu nereden baktığınıza bağlı. Bunu tam tersi şükürsüzlük ise nimeti kendinden bilmektir.

Mektubat 366 : Yirmisekizinci Mektub/Beşinci Risale olan Beşinci Mes'ele

Bu gibi manevî lübbeleri ve hülâsaları ve manevî maddeleri ulvî makamlara gönderip, maddî ve süflî (posa) ve kışrî, yani vazifesini bitiren ve lüzumsuz kalan maddeleri fuzulât olup aslına, yani anasına inkılab etmeğe gidiyor. Eğer şükür etmezse; o muvakkat lezzet, zeval ile bir elem ve teessüf bırakır ve kendisi dahi kazurat olur. Elmas mahiyetindeki nimet, kömüre kalbolur. Şükür ile, zâil rızıklar; daimî lezzetler, bâki meyveler verir. Şükürsüz nimet, en güzel bir suretten, çirkin bir surete döner. Çünkü o gafile göre rızkın akibeti, muvakkat bir lezzetten sonra fuzulâttır.

Nimetin üç yönüne bakacağız manevi lüb, hülâsa, manevi madde

28. sözde üstadım kazuratın içini lüzumsuz kışırılı ve fuzuli maddeler olarak dolduruyor. Burada da aynı manada kullanıyor. Çünkü gafile göre rızkın akibeti muvakkat bir lezzetten sonra fuzulâttır. Çünkü hislerin kıblesi yanlıştır. Hislerin kıblesine nefsini ve şeytanı koyduğu için, şeytan ise adem alemleri hesabına çalıştığı için nimet sonrasındaki bütün hisleri adem alemlerine dökülecektir. Yani gafil açısından muvakkat bir lezzeten sonra fuzulat olacak ve kendisi dahi kazurat olacak. Çünkü nasıl bir toprağın altındaki hazine dünyanın doğuşunda kıyamete kadar kimse tarafında kullanılmazsa o topraktan bir farkı kalmaz aynen öyle de bu nimet gerektiği yerde kullanılmaması kendisi dahi kazurat olacaktır.

Mektubat 366 : Yirmisekizinci Mektub/Beşinci Risale olan Beşinci Mes'ele

Evet rızkın aşka lâayık bir sureti var; o da, şükür ile o suret görünür. Yoksa ehl-i gaflet ve dalaletin rızka aşkları bir hayvanlıktır. Daha buna göre kıyas et ki, ehl-i dalalet ve gaflet ne derece hasaret ediyorlar.

Mesnevi-i Nuriye 69 : Katre/Hâtime

Ve keza iman, insanı ebediyete, Cennet'e lâayık bir cevhere kalbeder. Küfür ise ruhu, kalbi söndürür, zulmetler içinde bırakır. Çünkü iman, kabuğunun içerisindeki **lubbü** gösterir. Küfür ise, **lüb** ile kabuğu tefrik etmez. Kabuğu aynen **lubb** bilir ve insanı cevherlik derecesinden kömür derecesine indirir.

İman ve küfür cevherin sıfatlarıdır. İkisinin arasındaki fark birisi bağ kurmak iken diğeri aradaki rabitaları kesmektir. Yani biri her bir şeyin bir elden çıktığını kabul etmek diğeri ise

hepsine müstakil bir vucud vermektir. Yine başka bir yerde üstadım kendine vucud rengi verme ademe düşersin diyor. Yani evvelin ile bağlarını koparma ademe düşersin.

Şu hali hazırdaki alemin batını ile bağ kurmaya iman o bağları koparıp herşey budur arkası yoktur deyip müstakil bir vucud vermeye küfür denir. Bu mahiyeti olan cevheri kabul etmemektir. Kabuk ile cevheri bir kabul etmektir. Kabuğada cevher demektir.

NEDEN LÜBBE ULAŞMAK İSTİYORUZ

Birinci Makale Onikinci Mukaddeme 49

Lübbü bulmayan, kışır ile meşgul olur. Hakikatı tanımayan hayalâta sapar. Sırat-ı müstakimi göremeyen, ifrat ve tefrite düşer. Müvazenesiz ve mizansız olan çok aldanır, aldatır.

Yine lahikalardan atıf yapmak istersek.

Barla Lahikası (354)

Emma ba'd: Şu fakir, garib Nursî ki, Bid'atü'z-zaman lâkabıyla müsemma olmaya lâyük iken haberi olmadan Bediüzzaman ile meşhur olan bîçare; tedenni-i milletten ciğeri yanmış gibi feryad u figan ederek, ah!. ah!.. ah!.. vâ esefâ der ki: İslâmiyetin mağz ve **lübbünü** terkederek kışırına ve zahirine vakf-ı nazar ettik ve aldandık. Ve sû'-i fehm ve sû'-i edeb ile İslâmiyetin hakkını ve müstehak olduğu hürmeti îfa edemedik. Tâ o da bizden nefret ederek evham ve hayalâtın bulutlarıyla sarılıp tesettür eyledi.

LÜBBE ULAŞINCA GÜCE ULAŞILIR. HAKİKİ VUCUD ELDE EDİLİR.

Mesnevi-i Nuriye (193)

İ'lem Eyyühel-Aziz! Lafızların tebeddülüyle mana tebeddül etmez, bâki kalır. Kabuk parçalanır, **lüb** bâki ve sağlam kalır. Libası yırtılır, cesedi sağlam, bâki kalır. Cesed ölüp dağılırsa da ruh bâki kalır.

Cisim ihtiyarlanırsa, enaniyet genç kalır. Çokluk, cemaat dağılır amma, vâhid-i ferd bâki kalır. Kesret bozular, vahdet bâkidir. Madde kırılır, nur bâkidir. Binaenaleyh ömrün bidayetinden sonuna kadar devam eden mana, çok cesedleri tebeddül ve tavırdan tavıra intikal ve devirden devire yuvarlandığı halde vahdetini, bekasını muhafaza ettiği gibi, ölüm hendeğini de atlayarak sâlimen ebed yoluna devam edecektir.

LÜBBÜ SAĞLAMLAŞTIRMANIN NETİCESİ NEDİR? BU SORUYU TAKVA CİHETİYLE AÇ.

Lüb kışır meselesini evvel ahir zahir batın olarak ele almak istiyorum. Yine aynı meselenin akıl kalb ve ruhtaki karşılıklarına bakacağım.

Lüb kışır evvel manasına bakıyor, Su buz zahir, Kelam hava ahir, ruh cesed batın olarak tefekkür edeceğim. Evveluhu manası için ağaç misalini hatırlayacak olursak bu misaldeki çekirdeğe bakıyor. Yalnız burada lübbe ilmi vucud olan ki evvel olarak değerlendirmek yanlış olur. Çünkü lüb kelimesini cennet için kullandı. Zaten bize gelen güzel hislerin kaynağı cennettir. Biz bu alemden gaybi alemler kapılar açıyoruz onları buraya taşıyoruz. İlmi vucuddan ziyade cismaniyet içerisindeki alemleri yani yapısında madde-i hayat kullanılan alemleri tefekkür etmek daha doğru olacağını düşünüyorum. Çünkü üstadım lübbü anlattığı paragflarda kainat kelimesini kullanıyor. Hiçbir yerde şecere-i hilkat kelimesini kullanmamış. Demek üstadım benimle aynı fikirde.

Biraz daha derinleşecek olursak lübbü kainatın çekirdeği olarak yani evvel manasında düşünecek olursak o zaman o çekirdek lübbül lüb olacak. İlmi vücuda bakarki levh-i mahfuzun hatırlatır. Lübbün batını mec'ul, lübbün ahiri cennette sürekli değişen meratib , lübbün zahiri de cennet

Memnun ve mes'ud kelimeleri üzerinde öncelikle

Herbir merhamet sahibi, başkasını memnun etmekten mesrur olur

Herbir âlîcenab zât, başkasını mes'ud etmekle lezzet alır

Şefkat i mukaddese

Muhabbet i münezzehe

Œevk i mukaddes
Surur u mukaddes
Lezzet mukaddes
Memnuniyet i mukaddes
İftihar ı mukaddes